

MEMÒRIA ARQUEOLÒGICA DE LA INTERVENCIÓ
EFFECTUADA AL C/CARDERS, 23
(BARCELONA, EL BARCELONÈS)

Codi MHCB: 097/03

Data intervenció: 21 juliol – 14 agost del 2003

Rafael Dehesa i Carreira

Mataró, gener 2006

ÍNDEX

1. FITXA TÈCNICA

2. INTRODUCCIÓ

3. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

4. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

5. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

6. METODOLOGIA

7. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

8. CONCLUSIONS

9. BIBLIOGRAFIA

10. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

11. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

11.1. Documentació fotogràfica

11.2. Documentació planimètrica

1.- FITXA TÈCNICA

NOM DEL JACIMENT	Carrer Carders nº 23
UBICACIÓ	Districte de Ciutat Vella Barcelona
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 431546 Y: 4582214 Z: 5,50 m.s.n.m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i/o excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	21 de juliol – 14 d'agost del 2003
PROMOTOR	Sr. Jaume Segarra
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Rafael Dehesa i Carreira

2. INTRODUCCIÓ

Amb motiu de les obres de rehabilitació del l'immoble situat al Carrer Carders, 23 de Barcelona, i donat que aquest indret s'inclou en una zona d'interès arqueològic i d'alt valor històric es va prendre la decisió d'efectuar una intervenció arqueològica preventiva simultàniament a la realització de les obres. Aquest control arqueològic va ser encarregat a l'empresa **ATICS S.L.**, sota la direcció tècnica de l'arqueòleg **Rafael Dehesa i Carreira**, amb la supervisió del **Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat de l'Ajuntament de Barcelona**, amb el propòsit de descobrir i documentar les possibles restes conservades.

Aquesta actuació, preveia la realització d'una petita rasa de canalització de 5 metres i un sondeig per tal d'instal·lar-hi un ascensor.

La intervenció es va dur a terme el dia 21 de juliol de 2003.

3.- ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km. d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola, entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besós. La seva funció de capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besós-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Així doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaó i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

4. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

Notícies històriques

El barri de Sant Pere es troba delimitat per la Ronda de Sant Pere pel seu costat NW, coincidint amb l'antic traçat de la muralla, per l'avinguda Lluís Companys pel cantó N, i per la Via Laietana pel costat S. Pel que fa als límits de la part SE estan força deformats al desaparèixer moltes de les esglésies i convents situats a la zona, fruit de la pròpia dinàmica urbana, però que els podem situar en la línia que conformen el Mercat de Santa Caterina, l'avinguda Francesc Cambó i el carrer del Portal Nou.

Aquesta zona formava part de l'*ager* o territori de la *Colonia Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino*, ciutat romana fundada en època d'August. Aquests espais fora muralla foren ocupats per les *villae* (se n'han documentat restes o indicis a la plaça d'Antoni Maura, a l'avinguda Francesc Cambó o, ja una mica més lluny, a la plaça de l'Àngel i al carrer de Montcada). També hauria format part de la necròpolis romana tardana documentada àmpliament a l'entorn de la ciutat, a banda i banda de l'antiga via d'accés, la Via Augusta, que desembocava al *cardo maximus* de la ciutat pel nord-est.

El nucli originari del barri l'hem de situar al voltant del monestir de Sant Pere de les Peulles, fundat cap el 945 pel comte Sunyer de Barcelona al costat d'una antiga capella dedicada a Sant Sadurní. Les monges gaudien de privilegis com l'explotació del Rec Comtal, tant per ús d'irrigació com industrial.

El desenvolupament poblacional fou bastant ràpid i, ja al segle XI es parla de Sant Pere com una de les *vilanoves* crescudes al voltant de l'antic nucli romà, basada en una economia agrícola i ramadera, similar a les *vilanoves* dels Arcs, de Sant Cugat o Sant Pau, a diferència de les de Santa Maria i Bòria, més properes a la línia de costa i dedicades a l'activitat comercial i portuària. Aquest ràpid desenvolupament l'hem de vincular a la bonança agrícola que es viu entre els segles X i XII, fenomen al qual més tard haurem d'afegir el creixement comercial del segles posteriors.

És en aquest període que es portà a terme una obra d'infraestructura que tingué una gran importància en el desenvolupament del barri: a iniciativa del comte Mir es va construir el Rec Comtal, molt probablement aprofitant el traçat d'un dels antics aqüeductes romans.

També es van configurant altres fundacions religioses com ara el convent de Sant Caterina, el de Sant Agustí, el de Jonqueres i el de Sant Joan.

L'aparició d'aquestes *vilanoves* va comportar la necessitat de construir un nou recinte emmurallat per a protegir-les (la muralla romana del segle IV d. C., havia quedat sobrepassada pel creixement demogràfic). Així doncs, durant la segona meitat del segle XIII s'inicià la construcció de la nova muralla. Entre 1286 i 1295 la Vilanova de Sant Pere fou incorporada al nou recinte emmurallat.

La tradició artesana tèxtil de la zona de Sant Pere i la proximitat del Rec Comtal feren que durant la segona meitat del segle XVIII s'hi instal·lessin gran quantitat de fàbriques d'indianes, malgrat que inicialment no van ocupar edificis que els anessin destinats específicament, sinó que es realitzaren reformes i ampliacions dels edificis d'habitatges per a encabir-hi els nous processos industrials. La mancança d'espai al barri, però, en un context d'augment demogràfic i densificació a la ciutat, jugaren a favor del barri del Raval, que tenia més espais lliures. És per això, que a partir del segle XVIII la indústria tèxtil moderna passarà a ubicar-se al Raval, que pren el relleu a Sant Pere, on hi quedaran els antics tallers tradicionals; aquests establiments es van anar desmantellant al llarg del segle XIX.

Durant el segle XIX i primeria del segle XX, el barri de Sant Pere va ser objecte de grans canvis que en modificaren en bona part la seva fesomia: antics cementiris parroquials i d'altres espais esdevingueren places públiques, pels processos de desamortització de la primera meitat del segle XIX, per l'enderrocament de les muralles el 1854 i per la política d'obrir nous carrers més amples i rectes a la ciutat antiga (carrer de la Princesa, entre 1851 i 1853, i la Via Laietana, entre 1908 i 1913).

La present intervenció arqueològica s'ha portat a terme al carrer Jaume Giralt, situat al bell mig del barri de Sant Pere. Aquest va des del c/ Sant Pere Més Baix fins el c/ Carders.

Intervencions anteriors

L'activitat arqueològica realitzada en el barri de Sant Pere ha estat constant en els últims anys, aquesta va molt lligada a la remodelació urbanística a la que està immers el barri, aquestes han aportat força dades sobre l'evolució històrica de la ciutat de Barcelona en el decurs del temps.

En primer lloc cal destacar la intervenció efectuada a l'avinguda de Francesc Cambó (1984-1985), aquesta va consistir en una sèrie de sondejos per tal de determinar la viabilitat o no de construir un aparcament subterrani sota l'avinguda. Es va documentar l'ocupació de la zona per una necròpolis de tombes d'inhumació durant el baix imperi, fins a una data desconeguda, però probablement anterior al segle X. A partir d'aquí, no aparegueren testimonis d'una ocupació continuada de l'àrea fins a la baixa edat mitjana, moment a partir del qual es té constància d'habitació de la zona fins a l'actualitat (GRANADOS, 1989).

A la zona del mercat de Santa Caterina també s'han portat a terme diverses intervencions. A l'any 1999, mitjançant uns sondejos, es va excavar part de les restes de l'antic convent de Santa Caterina, així com restes d'una necròpolis baix-imperial (AGUELO, HUERTAS, 2002). Poc després es va iniciar una excavació en extensió al solar del mercat de Santa Caterina, motivada per les obres de remodelació de l'edifici del mercat. La intervenció arqueològica va permetre documentar una primera ocupació de l'àrea durant el bronze inicial (amb la presència d'un enterrament doble d'inhumació i un parell de sitges), una segona fase durant l'alt imperi (aparegué un possible centre productiu d'àmfores), una tercera fase entre els segles IV i VI d. C., en què es documentà una necròpolis (amb enterraments en fossa simple, *tegulae* a doble vessant, àmfores i edificacions de caràcter funerari), i, finalment, l'evolució de l'església i convent de Santa Caterina durant l'època medieval i moderna (AGUELO, HUERTAS I PUIG, 2003).

Amb motiu d'unes feines de rebaixos i moviments de terres al carrer Fonollar, núm. 13, l'any 1998 s'hi va portar a terme una intervenció de control arqueològic. En la zona que ja es va trobar rebaixada, al nord del solar, es van localitzar estructures i nivells d'època romana: la fonamentació d'un pilar, un enterrament de *tegulae* a doble vessant i les restes d'un possible forn. Al sud del

solar es va realitzar un sondeig manual en què es documentaren diferents fases d'ocupació, des del món romà (un nivell d'argiles del segle II d. C. i una possible sitja) a l'actualitat, passant per l'època medieval (un parell de murs i uns nivells de preparació del terreny que amortitzaven un retall del segle XIV) i per la moderna (diversos paviments, clavegueres, un mur amb una arcada tapiada i el conjunt de nivells d'ús i fonamentació del mur) (PIERA, 1998)

La localització, al nord del solar de Fonollar núm. 13, d'una tomba romana va generar una excavació arqueològica l'any següent. Durant els treballs es posà de manifest l'existència d'una continuïtat d'ocupació a la zona. Així, es van documentar habitatges del segle XIX i principis del XX, un nivell de terraplenament del segle XVIII, un pou de la baixa edat mitjana i diversos moments d'ocupació d'època romana tardana: un nivell de terraplenament de la segona meitat del segle IV d. C., una necròpolis posterior a aquest terraplenament (amb tombes de *tegulae*, tombes amb fossa i tombes sense) i, també posterior a la segona meitat del segle IV, una anivellació del terreny que amortitzava la zona com a necròpolis i un gran retall, potser per extreure argiles. (FABREGAS, 2002)

A l'any 2001 es reprenen les tasques arqueològiques en la mateixa avinguda Cambó, en aquest cas l'excavació va permetre documentar un seguit d'estructures modernes (fonamentacions i canalitzacions) relacionades amb els edificis enderrocats a l'hora de dur a terme l'esmentat projecte arquitectònic. A més, es van descobrir diversos murs i dipòsits d'època medieval, alguns dels quals podrien haver format part de construccions relacionades amb tasques d'horticultura associades a la comunitat dominicana del convent de santa Caterina. Per últim, va aparèixer alguna estructura tardoromana que amortitzava algun dels enterraments que haurien format part de la necròpolis baiximperial. (BORDAS, TORRES, 2002).

També cal destacar la intervenció realitzada C/Jaume Giralt i C/Fonollar (octubre-novembre de 1998) on en motiu de la construcció de dos nous habitatges que van suposar l'enderroc dels immobles 14-38 del C/ Fonollar, 2-6 del C/ Arc de Sant Cristòfol i 13-41 del C/ Jaume Giralt. La intervenció va consistir en fer un seguit de sondejos que van permetre identificar diverses estructures d'època moderna i contemporània relacionades amb l'activitat artesanal del barri, part d'un edifici medieval (segles XIV-XV) situat al subsòl dels immobles 14-16 del C/

Fonollar, i les restes d'una foneria del gremi de mestres obrers, llaurers i fonadors d'època moderna (segles XVIII-XIX) situada al núm. 14 del C/ Arc de Sant Cristòfol.(ALVARO, 1999)

A l'any 2000 al solar Jaume Giralt núm. 4-10 es realitza una excavació que ve motivada per la situació del solar dins de la zona afectada pel P.E.R.I del sector oriental. Com a resultat es van documentar una sèrie de murs d'època moderna-contemporània amb una estratigrafia bastant uniforme sense material ceràmic. (HUERTAS, 2000)

El mateix any al solar del C/Fonollar cantonada amb C/Gombau es realitzen d'un seguit de rases longitudinals que van permetre documentar les fonamentacions de l'edifici que fins aleshores ocupava aquest solar i un seguit de voltes corresponents a les cobertes d'unes grans cisternes d'època moderna. A la part més occidental del solar es va documentar un nivell de reblliment amb gran quantitat de ceràmica del segle XVIII que amortitzava estructures molt arrasades d'un edifici anterior.(HUERTAS, 2003)

Al C/ d'Allada-Vermell a l'any 2002 es van realitzar una rasa fins a la meitat sud del carrer amb la finalitat d'instal·lar el tub de les escombraries pneumàtiques. Es van documentar restes d'època baix-medieval fins a època moderna-contemporània. (HINOJO, 2002).

Finalment hem de parlar de l'obra de connexió d'RSU duta a terme entre els anys 2002 i 2004. En aquest cas es van documentar 4 fons de cabana que formarien part d'un poblat a l'aire lliure del Bronze Inicial així com també una fossa funerària que indicaria l'existència d'una necròpolis relacionada amb aquest poblat. També es documentà part de la necròpolis romana, així com restes medievals relacionades amb el convent de Santa Caterina (AAVV, 2004).

5. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

Les motivacions per les quals s'ha fet necessari un seguiment arqueològic en aquesta zona del barri Gòtic es deu a què aquesta es troba en un espai de gran interès arqueològic i d'alt valor històric. Per tant, hi hauria possibilitats de trobar restes arqueològiques vinculades a la història de la Ciutat Comtal ja que podia afectar restes pertanyents al *suburbium* de la ciutat romana de Barcelona. Un altre factor a tenir en compte, és la proximitat de l'immoble a la zona ocupada pel mercat de Sta. Caterina, on els darrers anys s'hi ha realitzar troballes importants, tant d'època prehistòrica com d'època romana i medieval.

Els objectius seran recuperar les possibles restes arqueològiques que puguin aparèixer durant la realització de les diverses tasques que s'han de realitzar en l'immoble afectat per les obres.

6. METODOLOGIA

La present intervenció preveia l'obertura d'una petita rasa de 30 cm d'amplada i d'un sondatge 1'20 metres de llarg per 1 metre d'amplada i 1 metre de profunditat. El sistema de treball utilitzat en l'obertura de la rasa i de la cata que havia d'albergar la caixa de l'ascensor va ser l'habitual en aquest tipus d'intervencions i va consistir en l'excavació manual de dita caixa amb l'ajuda d'un martell d'aire comprimit per treure el paviment existent, el pic i la pala.

L'arqueòleg ha estat present durant tots els treballs per tal de poder detectar qualsevol indicatiu arqueològic.

La metodologia arqueològica aplicada ha estat basada en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'"Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns dels altres. Cada U.E. es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i la documentació fotogràfica dels treballs realitzats. Cal dir que la planimetria del solar no ens ha estat facilitada pel promotor i per tant la situació de la cala i la rasa, s'ha fet aproximada.

7. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

El sondeig que s'havia de practicar mesurava 1'20 metres de llarg per 1 metre d'amplada i 1 metre de profunditat, mentre que la rasa de canalització estava previst que mesurés uns 5 metres de llargada, 30 cm d'amplada i 20 de fondària.

De fet, quan vam arribar a l'immoble, ja s'havia iniciat l'obertura manual d'aquest sondeig fins a una profunditat de 40 cm. El que s'havia enretirat, era un nivell de runa, segurament provinent de la mateixa obra de restauració. Sota aquest primer nivell, hi va aparèixer un segon nivell o estrat, format per terres argiloses de color marró fosc, força compactes, i amb presència de petits carbons. Aquest nivell apareixia fins a una profunditat d' 1 metre, que era el necessari per a la construcció de la caixa d'ascensor, sense que hi apareguessin cap tipus de restes arqueològiques. Pel que fa al material ceràmic recuperat, només cal fer esment a la recuperació d' un fragment de *tegulae* romana.

La rasa que s'havia de dur a terme, mesurava 30 cm d'amplada per 25 de fondària i estava destinada a col·locar-hi una canonada per a l'evacuació d'aigües residuals. En aquest cas, i degut a la poca profunditat en que s'havia d'encabir la rasa, només hi aparegué el mateix estrat de runa que el sondeig practicat per a la instal·lació de la caixa d'ascensor. En aquest cas no es va produir l'afectació del subsòl.

Per a la realització dels treballs es comptà en tot moment amb l'ajuda de dos operaris de l'empresa constructora.

8. CONCLUSIONS

Durant els treballs d'excavació de la canonada i de la caixa d'ascensor que es pretenia construir a la finca del carrer Carders, 23 no es localitzaren cap tipus de restes arqueològiques.

El fet que només es rebaixessin 25 centímetres el nivell que trobàrem en arribar, pel que fa a la canonada i 1 metre pel que respecte a la caixa d'ascensor, fa que en l'excavació només detectéssim un sol nivell format per argiles marronoses.

Tampoc s'han localitzat vestigis de murs i estructures anteriors a la construcció de l'immoble.

Aquests fets i la manca de material ceràmic aparegut durant els treballs, tant sols un fragment de tegulae, i la poca potencia d'aquests rebaixos ens permet afirmar que no quedà afectat cap nivell arqueològic.

9. BIBLIOGRAFIA

- AAVV, (1995): *Historia de Barcelona desde su fundación al siglo XXI*. Edicions el Periódico de Catalunya. Barcelona.
- AA. VV. (1999): *Els Barris de Barcelona. Volum I. Ciutat Vella. L'Eixample*. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- ARTIGUES P.LI.; FERNÁNDEZ, A.(2002): *Memoria de la intervenció arqueològica en el "Antic Mercat del Born" de Barcelona. Novembre 2001-abril 2002*. Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Memòria de tràmit inèdita.
- CALPENA, D. (2003): *Memòria conjunta de les intervencions a l'entorn del Passeig del Born (c/Sombrerers, Fossar de les Moreres i Placeta de Montcada) i Plaça del Fossar de les Moreres, Ciutat Vella (Barcelona)* Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.
- CARANDINI, A. (1997): *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona.
- CIRICI, A. (1975): *Barcelona pam a pam*. Ed.Teide. Barcelona.
- FABRE, J.; i HUERTAS CLAVERIA, J. M. (1977): *Tots els barris de Barcelona. Vol. VII: Els polígons (2) i el Districte Cinquè*. Edicions 62. Barcelona.
- FÀBREGAS, M.: HUERTAS, J. (2000): *Memoria arqueológica: Antic Mercat del Born (Barrio de La Ribera-Distrito Ciutat Vella, Barcelona)*. Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.
- GALERA, M.; ROCA, F.; TARRAGÓ, S. (1982): *Atlas de Barcelona*. Barcelona.
- GRANADOS, Oriol. (1982): " El pla de Barcelona i la seva Història" a Actes del 1 Congrés d'Història del Pla de Barcelona. Institut Municipal d'Història. Barcelona.

- GRANADOS, O. (1991): “Estructura urbana de la ciutat romana”. A: *Història de Barcelona*. Volum 1. Dirigida per Sobrequés i Callicó, Jaume. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- GUÀRDIA, M, i GARCIA ESPUCHE, A. (1992): “Consolidació d’una estructura urbana; 1300-1516”. A: *Història de Barcelona*. Volum 3: *La ciutat consolidada (segles XIV i XV)*. Dirigida per Sobrequés i Callicó, Jaume. Enciclopèdia Catalana. Barcelona. Pàg. 35-72.
- HARRIS, E.C. (1991): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Crítica. Barcelona.
- PALET MARTÍNEZ, J.M. (1994): Estudi territorial del Pla de Barcelona. Estudis i memòries d’arqueologia de Barcelona, 1. Ajuntament de Barcelona.
- PLADEVALL, A. (1982): “Barcelona i el Barcelonès”. A: *Gran geografia comarcal de Catalunya*. Volum 8: *El Barcelonès i el Baix Llobregat*. Obra dirigida per Carreras i Martí, Joan. Volum dirigit per Cahner, Max. Enciclopèdia Catalana. Barcelona. Pàg.11-14.
- TRAVESSET, A. (2003): *Memòria conjunta tècnica de les intervencions següents: C/ Pujades i c/ Wellington, Entorn del Parc de la Ciutadella, C/ Almogàvers i Passeig Lluís Companys (Barcelona)*. Arxiu del Servei d’Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

10. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 1
Sector:		Fase:		Cronologia: Segle XX
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
	Nivell de runa procedent del desmuntatge de l'actual immoble.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	3	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	2	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 2
Sector:		Fase:		Cronologia: Segle XX
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
DESCRIPCIÓ :	Nivell d'argiles de color marronós. Es tracta d'argila barrejada amb taques de carbons. Argiles remogudes.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	2	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 3
Sector:		Fase:		Cronologia: Segle XX
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
DESCRIPCIÓ :	Nivell de runa aparegut en la rasa de la canonada de desguàs d'aigües.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a	1	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

11.1 DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

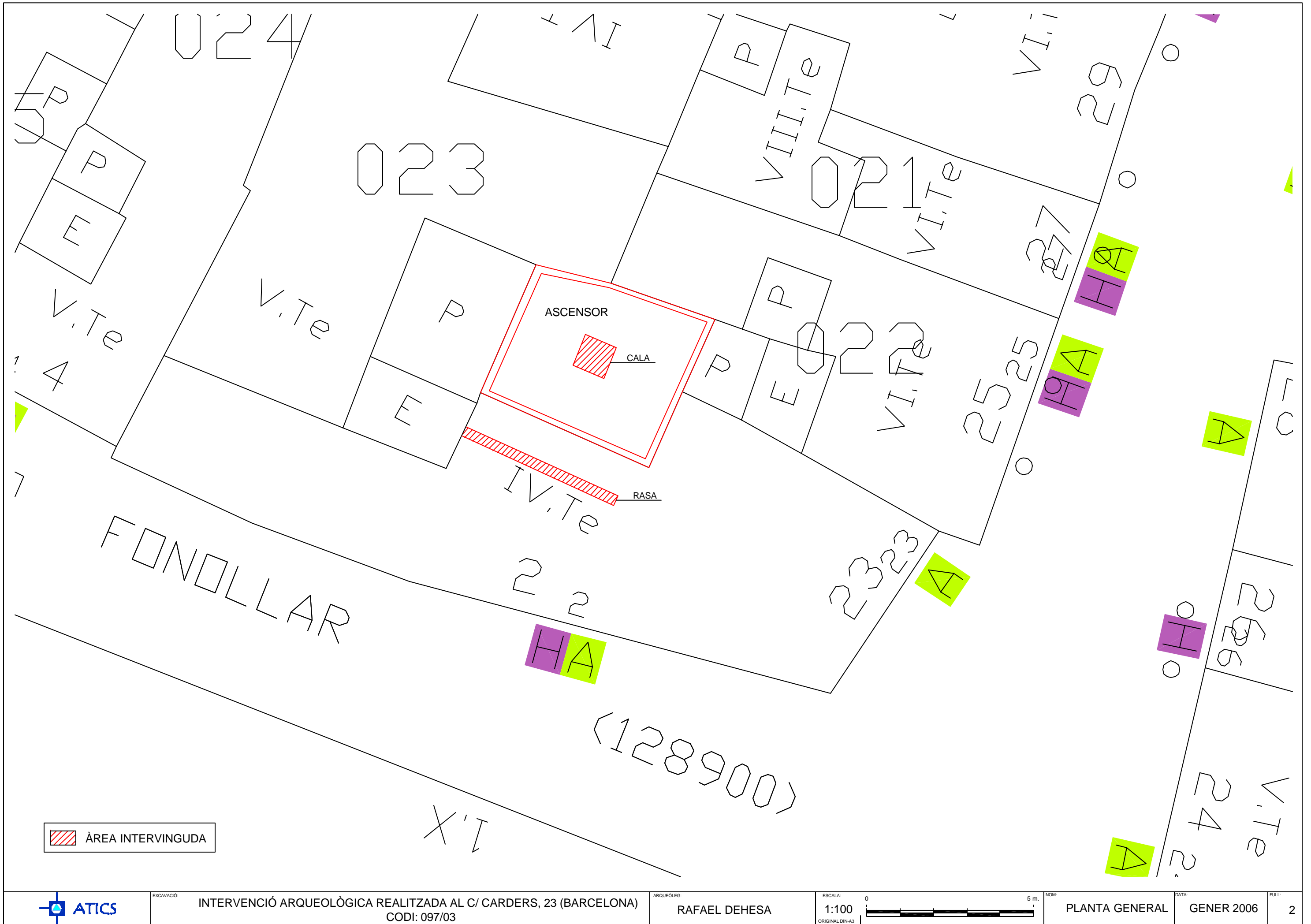

Fig.1.- Fotografia general de la caixa d'ascensor de l'immoble situat al C/Carders, 23.

Fig.2.- Detall de la rasa de la canonada d'evacuació d'aigües.

ÀREA INTERVINGUDA